

PALÁST

„Az Úr mindazok szívéen kopogtat, akik részt vesznek a misén. Ő vigasztal, hív, egy új és kiengesztelődött élet hajtásait fakasztja.” (Ferenc pápa)

Lélek-hívás

Pünkösd ünnepe táján érdemes elgondolkodnunk a Szentlélek és az Eucharisztia kapcsolatáról. Fontos tudatosítanunk, hogy az átváltoztatás előtt a pap két kezét az adományok fölé tárva a Szentlelket hívja, hogy a kenyér és a bor Krisztus teste és vére legyen. Ugyanez a gesztus van jelen a szentgyónásban, a bérálásban, sőt a papszentelésben is. Az átváltoztatás előtti Lélek-hívás (epiklézis) azonban nemcsak a kenyérré és borra, hanem az egész hívő közösségre, minden jelenlévőre is vonatkozik, hiszen az Úr nem méri szűkösen a Szentlelket.

A XX. század egyik legnagyobb hatású teológusa, a jezsuita *Henri de Lubac* szerint az Egyház az utolsó vacsora helyszínére, latin nevén a cönákulumra hasonlít, ahol nemcsak az utolsó vacsora elevenedik meg, hanem a keresztség és a Pünkösd is. Miért? Mert az Eucharisztia egyrészt a keresztségi alámerítést – Krisztus halálával és feltámadásával való egyesülést –, másrészt pedig a bérálásban krizmával kapott felkenést is magába foglalja, ami egyfajta pünkösdi esemény minden megbérált személy életében. Mert ugyanaz a Szentlélek van jelen minden szentmise alkalmával, aki Máriát és a tizenkettőt eltöltötte a Cönákulumban

ötven nappal Húsvét után, hogy meggyújtsa bennük az egyetemes szeretet és a világ végéig elmenő küldetéstudat tüzét.

Nem véletlen az sem, hogy az egyház mai gyakorlata visszatért az ősegyház szokásához, s azt hangsúlyozza, hogy a felnőttek katekumenátusának, vagyis keresztény életbe való beavatásának csúcspontját a keresztség, a bérálás és az Eucharisztia három szentségének egyszerre történő ünneplésében nyeri el. Erre az utóbbi években templomunkban is volt példa, tavaly pedig – amint arról hírt adtunk – különleges módon, a Maros-parton részesültek a beavató szentségekben a plébánia felnőtt katekumenjei.

Az elbocsátás formulája, amiről a szentmise a nevét is kapta (*ite, missa est*), önmagában is kifejezi, hogy Jézus az első közösséget a Szentlélek erejével küldte a világba, hogy tanúi legyenek életének, tanításának és feltámadásának

Ezért imádkozunk így Pünkösd vigiliájának áldozás utáni könyörgésében: „*Istenünk, magunkhoz vett ajándékaid szüntelenül táplálják bennünk annak a Szentléleknek tüzét, akit az apostolokra csodálatosan kiárasztottál.*”

Zoltán atya

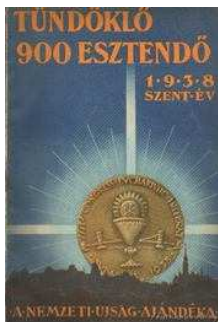
„Az Egyház Pünkösdkor a Szentlélek ajándékával lépett a nyilvánosság elé, s indult el a világ útjain; kialakulásának azonban hasonlóan döntő fontosságú mozzanata volt az Eucharisztia alapítása a Cönákulumban. Jézus Krisztus az Eucharisztia ajándékában bízta az Egyházra a húsvéti misztérium örök megjelenítését (aktualizálását). Ezzel az ajándékkal titokzatos 'egyidejűséget' hozott létre a *Triduum paschale* és az évszázadok egész folyamata között. Ez a meg gondolás mélységes és hálás csodálatot ébreszt bennünk. A húsvéti eseményben és a századok folyamán ezt aktualizáló Eucharishtiában egészen rendkívüli befogadóképesség (kapacitás) van, ami magába tudja fogadni az egész történelmet, mint a megváltás kegyelmének részesét. E csodálatnak mindig el kell töltenie az Eucharisztia ünneplésére összegyűlt Egyházat.”

(II. János Pál: *Ecclesia de Eucharistia* 5.)

Ezen az oldalon több részben szeretnénk felidézni, hogy mit is jelentett az országnak, a világnak az 1938-as budapesti XXXIV. Eucharisztikus Kongresszus. Emlékét felelevenítve reméljük, hogy a résztvevők lelkében újra lángra lobban a nyolcvan éve meggyújtott mécses.

Az 1937/38-as szentév

A magyar püspöki kar 1937. március 17-i keltezéssel körlevelet bocsájtott ki, amelyben a hívőknek is meghirdette a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Kifejtette jelmondatának értelmét, célját. Ezt Szent Ágostontól kölcsönözték: **Vinculum Caritatis – az Oltáriszentség a szeretet köteléke.** „Az Oltáriszentségnek ezt az egyesítő és testvériesítő erejét különösen időszerűnek kell éreznünk ma, amikor az emberiséget annyi ellenséges táborba tépi s oly boldogtalanná teszi a harc, az irigység és a gyűlölet...” A szentév 1937. május 23-tól 1938. november 5-ig tartott. A kongresszus mintegy a csúcspontját alkotta. Utána megkezdődtek a Szent István jubileumi év ünnepei. Bangha Béla hármasszentévről tesz említést: „1. Az eucharisztikus világkongresszus 2. Szent István első királyunk dicső halálának 900-ik évfordulója 3. A „Magyarország Nagyasszonya”- tiszteletnek, annak a ténynek az évfordulója, hogy Szent István királyunk a Boldogságos Szűznek ajánlotta fel Magyarország koronáját. **Az Eucharisztikus Világkongresszust úgy lehet röviden jellemezni, hogy az egy örömköltés, egy boldog felsikoltás a katolikus világ részéről, amely mintegy újra ráébred arra a kimondhatatlanul gazdag kiténtetésre, hogy az Oltáriszentségben Jézus állandóan köztünk lakik...**”

A SZENTMISE (V. RÉSZ)- AZ IGLITURGIA OLVASMÁNYAI

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkint a szentmisén és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. **Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.**

Itt hangzik el Isten igéje, amelyet a bűnbánat által előzőleg megtisztított szívünkbe fogadunk. A pap ezt a részt az olvasóállványánál (ambónán) végzi, és csak az áldozatbemutatásra megy az oltárhoz.

Vasárnaponként és főünnepken három szentírási olvasmány van. Az olvasmány után, amely általában ószövetségi rész, vagy húsvéti időszakban részlet az Apostolok Cselekedeteiből, kö-

vetkezik a válaszos zsoltár majd a szentlecke, amely részlet az apostolok leveleiből. Az olvasmányt és a szentleckét olvashatják erre felkészült világi hívek is. Az evangélium előtt van az alleluja és az evangélium előtti vers. (Nagybőjtben nincs alleluja.) **Egyéb ünnepeken, emléknapokon és köznapokon** két szentírási részt olvasnak, olvasmányt vagy szentleckét és az evangéliumot. A II. Vatikáni Zsinat vasárnapi szentírási szakaszoknál egységesen bevezette az A-B-C évet, a köznapi szentírási részeknél pedig a kétéves ciklust. Ezenkívül használjuk még a szentek ünnepeire, különböző alkalmakra való olvasmányos könyvet. Az olvasmányok után arra a mondatra: „Ez az Isten igéje”, közösen feleljük: „Istennek legyen hála”. A válaszos zsoltár verseire szintén együtt válaszolunk, a megadott verset ismételve. Amikor az alleluját mondjuk, vagy énekeljük, felállunk, és utána állva hallgatjuk meg az evangéliumot, különleges tiszteletünket kifejezve.

SZÁMOMRA AZ EUCHARISZTIA ...

Az Eucharishtiában számomra Isten mindig kézzelfoghatóan jelen van. Ő mindenhol, mindig jelen van és mégis több, érzékelhetőbb a jelenléte az Oltáriszentségben. Könnyebb megszólítanom, könnyebb tudatosítanom az Oltáriszentség előtt Isten közelségét, "bennemvalóságát". Számomra a hívő és mélyen nyitott belső szemlélése az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztusnak imádság. Imádság, amely betölt, békét teremt bennem, megvigasztal és segít meghallani, mire hív Isten, mit tegyek és mit engedjek el a tennivalók közül. Segít meglátnom, mely kapcsolatokban érdemes változást kezdeményeznem, milyen fájdalmat engedjek el. Röviden ez a belső ima segít meglátnom, mi a szeretet útja. A szemlélés nem a "bölcsgyalások" útján segít, hanem egy belső megnyílás, felismerése a jónak, az előbbre vivőnek. Ha tehetem, minden nap szemlélem Krisztust az Eucharishtiában, sajnos azért vágyaim ellenére ez nem sikerül mindig, pedig Ő az élet forrása, a belső erő forrása számomra. Isten jelenlétének, "velemvalóságának" szemléléséből fakad szívemben a hála és a dicsőítés belső hangja, éneke.

Kívánom Mindnyájuknak, hogy erősítsék meg velem együtt elhatározásukat az Eucharishtiában velünk maradt Jézus Krisztus szemlélésére, és mindennapi kenyerünk valóban mindennapi vételében. Ezért imádkozom szeretettel.

Dominika nővér

Ó, milyen boldog vagyok

Ó, hosszan tűrő, jóságos Úr, ments meg engem.
Ments meg engem, Isten Fia, Krisztus, aki egyedül vagy bűn nélkül.
Engedd meg, Üdvözítőm, hogy részem legyen isteni életedben, hogy maradjon többé bennem semmi idegen,
és mindenkor a te akaratodat cselekedjem.
Munkálj bennem, bűnösben hatalmas kegyelmeddel,
hogy készségesen magamhoz öleljem parancsaidat,
és a talentumokat, amelyeket rám bízál,
sokszorososan gyümölcsöztessék dicsőségedre.
A te dicséretedben, a te dicsőítésedben akarok élni, Uram,
szívbeli bizakodásban és örömben.
Amen.

(Szent Efrém)

Pünkösöd a húsvéti időszak megkoronázása

Pünkösöd ünnepe húsvét után a legrégebbi ünnepünk, amelyet idén június 4-én ünneplünk.

Története visszanyúlik az Ószövetség világába. Mózes korától kezdve húsvét után hét héttel tartották a „hetek ünnepét”, amelyet hellenista hatásra ógörögül pentekoszténak (ötvenedik) neveztek. Nyelvünk – számos más nyelv között – ebből származtatja az ünnep ma használatos nevét.

Az Ószövetségben kétféle értelmezése volt pünkösöd ünnepének. Kezdetben a hetek ünnepe volt, aratási ünnep, amely során az első termést felajánlották Istennek, de később s Jézus korában már bizonyos, hogy új értelemmel gazdagodott: a törvényadás és a Sínai-hegyen kötött szövetség ünnepe lett. Azáltal, hogy a Szentlélek azon a napon áradt ki, amelyen az Istentől kapott törvényt ünnepelték, jelzi, hogy ennek az addigi ünnep-

nek a tartalmát gazdagítja: a törvény már nem csak kőtáblára van írva, hanem az Őt befogadó emberek szívébe is.

A keresztények kezdetől fogva a húsvéthoz kötötten tartották meg az ötvenedik napot. Ókeresztény szokás szerint pünkösöd a húsvéti időszak megkoronázása, amelyet Keleten és Nyugaton egyaránt ünnepeltek.

Pünkösöd ünnepi napján három fontos esemény történt: a Szentlélek – mint Krisztus megváltó tettének gyümölcse és beteljesítője – eljövetele; az Egyház alapítása és az egész világra kiterjedő missziós munka kezdete.

A Szentlélek kiáradásának történetét az Apostolok cselekedetei (ApCsel 2,1–11) rögzíti.

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Sienai Szent Katalin koronái

LEGENDA

Katalin, az itáliai Sienában született 1347. március 25-én. Szülei, huszonharmadik gyermekeként. Már három éves korában rendkívüli jámborság jellemezte és hat évesen átélte első misztikus élményét. Amikor tizenhat éves lett, közölte övéivel, hogy inkább elmegy otthonról, de nem kíván férjhez menni. Családja nehezen fogadta el szándékát.

Katalin a Sienában élő domonkos nővérek (mantelláták) között akarta szolgálni. A nővérek azonban elutasították a kérelmét azal, hogy ők csak özvegyeket vesznek föl, a fiatal lányoktól félnek, mert botrányt hozhatnak rájuk. Katalin ennek ellenére, kitarított kérése mellett, s végül 1363-ban befogadták a nővérek. A szent ekkor visszavonult családi házuk egy pincseszerű zugába, amit cellájának nevezett. Csak a templomba ment ki, a gyóntatóján kívül senkivel sem beszélt; csak vezetelt, imádkozott, böjtölt és virrasztott. Mikor három éve tartott már ez a teljes magány, Krisztus megjelent Katalinnak, és gyűrűt húzott az ujjára (melyet mások nem láttak, csak Katalin), és eljegyezte magával. E misztikus eljegyzést követően az Úr kiszólította őt magányából, és elküldte az emberek közé, a béke és az igazság angyalaként.

Lassan híre kelt, hogy Katalin Isten dolgairól sokkal többet tud, mint bármely más halandó, és csodatevő ereje van. Kialakult körülötte egy tanítványi kör.

Sajnos ellenségei is támadtak, ezért a domonkos rend 1374. évi általános káptalanja elé idézték Firenzébe, hogy kivizsgálják a tanítását és életét. Minthogy a vizsgálat során kifogástalannak találták, engedélyezték további tevékenységét. Amikor visszatért Sienába, pestis tört ki a városban. Katalin életét is kockára téve szolgált, ápolta a betegeket, többeket csodával gyógyított meg.

Ezt követően egy éjszaka megjelent előtte Krisztus, és két koronát kínált neki: egy tövisből fontat és egy ékes aranykoronát, s megkérdezte, melyiket akarja választani erre az életre. A másikat az égben fogja viselni. Katalin akkor az izzó szeretet hevében kaptat az Úr kezéből a töviskoronát, és fejére tette. A tövises fájdalomát még hosszú ideig érezte. Ezért olykor a hármaskoronával ábrázolják Szent Katalint: a szüzesség, a bölcsesség és a vértanúság égi koronájával.

1375. április 1-jén, Pisában a szent megkapta a stigmákat, melyek Katalin kérésére láthatatlanok maradtak. Ebben az évben írta első levelét a pápának, XI. Gergelynek.

Katalin olvasott a lelkekben, megrögzött bűnösök tértek meg,

regi-régi ellenségeskedések szűntek meg a szavára. Végül sok biztatása és imádsága eredményt hozott: a pápa megszökött Avignonból, és 1377. január 17-én bevonult Rómába. Március végén XI. Gergely meghalt, utóda VI. Orbán lett. Közte és a firenzeiek között ismét Katalin járta ki a békét.

Egy idő múlva azonban Katalin hazatért, és diktálni kezdte az isteni gondviselésről szóló könyvét, a *Dialógust*.

„Mondtam nektek, hogy Krisztus Teste az igazi nap. Ezért nem kaphatjátok a Testet anélkül, hogy ne kapnátok vele a Vért is, sem a Vért nem kaphatjátok a megtestesült Ige Lelke nélkül, sem a Lelket és a Testet az én Istenségem, örök Isten Istensége nélkül, hiszen egyik sem választható el a másiktól, az isteni természet ugyanis soha nem különült el az emberitől, mivel sem halál, sem bármi más szét nem választhatja e két természetet. Így tehát ebben az édességes Szentségben a kenyér fehérsége alatt az egész isteni lényeket fogadjátok. És miként a napot nem lehet megosztani, ugyanúgy az egészen Isten és egészen ember nem osztható meg az ostya fehérségében. Jóllehet az ostyát megtörik, mégis, ha ezer morzsát is törnek belőle, mindegyikben jelen van Krisztus, az egész Isten és az egész ember. Miként darabokra törhető a tükör, de a kép, amely benne látható nem oszlik szét. Ugyanúgy amikor megosztják ezt az ostyát, sem az Isten, sem az ember nem oszlik részekre, hanem minden részben teljesen jelen van.”

(Részlet Sienai Szent Katalin *Dialógus* című művéből:110. fejezet Krisztus Testének szentségéről)

1378 őszén, miután befejezte a *Dialógust*, levelet kapott a pápától, aki arra kérte, hogy menjen Rómába és legyen segítségére. 1380 nagyböjtjére Katalin fekvő beteg lett, míg végül április 29-én eltávozott égi Vőlegényéhez.

II. Pius pápa avatta szentté 1461. június 29-én. 1939-ben lett Itália védőszentje Assisi Szent Ferencsel együtt, 1970-ben pedig Avilai Szent Terézszel együtt egyházdoktorrá avatták. Szent II. János Pál pápa 1999-ben Svéd Szent Brigittával és Edith Steinnel együtt Európa társvédőszentjévé nyilvánította.

Istenünk, te Sienai Szent Katalin szívében fellobbantottad az istenszeretet tüzét, hogy szemlélje Krisztus Urunk szenvedését, és Egyházad szolgálatára szentelje életét. Közbenjárására add, hogy akik részesedünk Krisztus szenvedésében, mindörökké ujjongjunk dicsősége kinyilvánulásakor. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Szalaiiné Bálint Rózsa

Téglás-Hajós Éva: Pünkösdi szonett

Ott ülnek ők, magukra hagyottan,
a csüggedt-gyáván összebújók,
az arcukra titkon kámszát húzó,
vacogó félelemben fagyottan,

legott rohanó szél vad erejétől
zúgva hasad fel a mennyei kárpit,
s lángnyelvek ragyogó tüze válik
férfi-merészség védpajzsává. Hevétől

olvad a dermedt szó, hittel hirdetik
útjukat fehér galambok követik
száz nép nyelvén a Mester tanát

Kellenének most is láng-szemű fények,
hogy Földünkön értse milliárd lélek
a tűz-áldotta Béke szavát!

megvilágosító, szeretetet sugárzó kegyelmével. Az ikonokon is lángnyelvek állnak az apostolok fölött, ők pedig különféle nyelveken kezdenek beszélni. Ezt az ihletett ünnepet írja körül, ezt a csodálatos átváltozást ragadja meg Téglás-Hajós Éva verse, a **Pünkösdi szonett**.

A vers kiinduló helyzete a (meg nem nevezett) tanítványok tehetlenségét mutatja be: „Ott ülnek ők, magukra hagyottan...” Látványosan írja körül a költő a rejtőzködő, elhagyott, (testileg-lelkileg) fázó apostolokat: egymásból próbálnak erőt meríteni, ezért ülnek „csüggedt-gyáván”, kámszát húzva arcukra, s pazar alliterációval lefestve: „félelemben fagyottan”. A jelenet lemere-

Téglás-Hajós Éva: Pünkösdi szonett

Pünkösöd napját a húsvét utáni ötvenedik napon ünnepeljük. Ez a nap a Szentlélek eljövételének ünnepe, az egyház születésnapja, a harmadik legnagyobb keresztény ünnep. Az Újszövetségből tudjuk, miként szállt le a Szentlélek a tanítványokra, amit még Jézus Krisztus mennybemenetele előtt megígért. A Szentlélek kiáradt az apostolokra, betöltötte őket

vedik, statikussá válik: az egész első versszakban egyetlen ige árválkodik: „ülnek”.

A 2. versszak dinamikussá válik: „legott rohanó szél vad erejétől” – érzékelhető a változás. Elénk tárul maga a pünkösdi jelenet: „zúgva hasad fel a mennyei kárpit, / s lángnyelvek ragyogó tüze válik / férfi-merészség védpajzsává.” A húsvéti időt lezáró ünnep felidézi bennünk Jézus halálának jól ismert motívumát: a templom függőnye kettéhasadt...

A 3. szakasz egy folyamat leírása: a tűz „hevétől / olvad a dermedt szó”. A nyelveken szólás spirituális élményéhez („hittel hirdetik [...] száz nép nyelvén a Mester tanát”) a béke klasszikus „fehér galambjai” társulnak.

Az utolsó három sor („kellenének”) feltételes módú nyitása során a vágy, a kérés, egy ima felsejlésének vagyunk tanúi:

„Kellenének most is láng-szemű fények,
hogy Földünkön értse milliárd lélek
a tűz-áldotta Béke szavát!”

Izgalmas a vers végig jelen időben megírt szövegében, hogy az utolsó strófa „jelen a jelenben”: az első három versszak átélt (és így közel hozott) jelenje a „most”-tal rádöbbsent minket a zord valósággra: ezer nyelven beszélünk és bizony hiányzik a szent béke a lelkünkéből. Babits szavait idézve: „hogy Béke! Béke! Béke már... Legyen vége már!” (Húsvét előtt c. vers).

A petrarcai szonett tökéletesen egyszerű forma a mondanivaló komolyságához. Kívánom, hogy a húsvéti időszakot lezáró pünkösöd tüze számunkra is a Békét hozza el, a Szentlélek kiáradásával költözzön be mindannyiunk lelkébe a BÉKE!

Mészáros Ildikó

Kulturális különbségek – a „pünkösöd” név eredetéről

A pünkösöd az európai nyelvek többségében a görög *πεντηκοστή* [pentekoszté] 'ötvenedik' (nap) szóból eredeztethető, ami arra utalt, hogy húsvét után ötven nappal következett az ünnep. Nem látszik ugyan, de ebből a görög eredetű szóból származik a mi magyar pünkösöd szavunk is. Azonban azt, hogy pontosan melyik nyelvből került a magyarba a 'pünkösöd', nehéz megmondani: művelődéstörténeti és hangtani szempontból az olasz a legvalószínűbb.

A görög szógyökből származik a latin és olasz, a portugál, a spanyol, a katalán, a francia, a breton, az angol, a török és sok Európán kívüli elnevezés is – ezek mind a 'pentecoste' szó alakváltozatai. Ugyan-ebből a szóból, de már sok változás után ebből származtatják a német, a holland, a luxemburgi, a dán és norvég, valamint a svéd, a szlovén, és persze a magyar pünkösöd szót is.

Izgalmasabbak viszont számomra azon nyelvek, melyek „lefordították” az ünnep elnevezését és az 'ötvenedik' (vagy hasonló) szóval jelölik – pl. a szláv nyelvekben: az orosz Пятидесятница [pityigisjájnyicá]. A belorusz, a bolgár és macedón, a szerb, a szlovák – ezen népek nyelvei mind az 'ötvenedik' szóból származtatják az ünnep nevét.

Más szláv népeknél az ünnep megnevezése az akkor történt

A Szentlélek eljövetele (ikon Novgorodból)

eseményeken alapul: orosz Сошествие Святого Духа [szásésztvije szvitóvá dúhá] 'a Szentlélek lejövetele/leszállása/leküldése, ill. ünnepe' a szlovák, a román, a lengyel, a cseh, az ukrán nyelvekben. A szerb-horvátban az elnevezése 'Léleké'-t jelent, ez szintén a Szentlélek eljövételére utal. A bolgárban 'a lélek napja, lélek-nap' – ugyanez használatos a macedónban és az oroszban: Духов день [duhóv gyény] 'a (Szent) lélek napja. Érdekes még, hogy az ukránban 'a Szentlélek napja' viszont pünkösöd hétfőjét jelöli.

Mivel a Szentlélek megjelenésével lett teljes a Szentháromság, több helyen – főként az ortodox szlávok körében – a Szentháromság nevében alapul az elnevezés: orosz День Святой Троицы [gyény szvitój troicü] 'a Szentháromság napja', ugyanígy az ukránban, a bolgárban, a szerbben. Az orosz Троица [tróica] alakból származik a pünkösöd neve jó néhány oroszországi rokon nyelvben: komi, udmurt, mari, moksá... (Különleges, hogy az észt pünkösöd szó szerint 'négyünnep'-et jelent.)

Az angol, a velszi és az izlandi nyelvben a pünkösöd elnevezése 'fehér vasárnap'. Az elnevezés onnan eredhet, hogy ebben az időszakban gyakran kereszteltek, és a frissen keresztelkedettek fehér ruhába öltöztek.

Fejes László szövege alapján válogatta, összeállította: M. Ildikó

Bővebben: <https://www.nyest.hu/hirek/a-punkosd-neveiro>

MAKÓI PÁSZKA - GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

KI NEKEM A SZENTLÉLEK?

A válaszhoz János evangéliumának szavaiból közelítünk: „Ha szerettek, tartsátok meg parancsaimat, én meg majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad.” Jn 14,15-16

Itt a Szentlélek megnevezésére a görög *paraklétosz* kifejezés szerepel, melynek szó szerinti jelentése: mellé rendel, mellé hív. Ezzel Jézus arra utal, hogy a Lélek mellénk szegődik, hogy támogasson. A különféle bibliafordítások eltérő szavakat használnak: Vigasztaló, Pártfogó Segítő, Barát. Ezeket a szavakat vizsgáljuk most.

Vigasztaló. Amikor szembesülünk saját nyomorúságunkkal, kilátástalan helyzetünkkel, problémáinkkal, mellyel önmagunkban nem tudunk mit kezdeni, megsomorodunk, és reményvesztetté válunk. Ezért van szükségünk a Szentlélekre, mint Vigasztalónkra, aki a nehézségek között is bátorít, és a reményt felcsillantja.

Pártfogó az, aki egy börtönből frissen szabadult személy mellett áll, és az újrakezdésben segíti őt. Feladata, hogy támogassa a társadalomba való beilleszkedésben, a munkakeresés-

ben, a káros szenvedélyek kerülésében, és megóvja a visszaeséstől, feltéve, hogy az illető együttműködik vele. Mi olyanok vagyunk, mint a börtönből szabadult emberek. Krisztus nélkül bűneink fogságában élünk. Megmentett minket, és követően nem hagy magunkra. Mellénk rendel egy Pártfogót, aki segít nekünk,

hogy a “mennyei társadalomba” be tudjunk illeszkedni. Segít, hogy meg tudjunk találni a helyünket Isten családjában, és olyan szolgálati területeket fedezzünk fel, ahol munkatársaiként képességeink legjavát tudjuk adni.

Segítő. Talán ez az egyik legátfogóbb megnevezése a Szentléleknek, Aki a hívők és az Egyház Segítője. A Szentlélek, mint Segítő minden egyes helyzetben pontosan azzá válik, akire szükségünk van. Bármilyen nehézséggel találjuk is

szembe magunkat, a segítségünkre siet.

Barát. Mind közül számomra ez a legkedvesebb elnevezése a Szentléleknek. Ő nem egy távoli Isten, aki hűvös távolságtartással van irántunk. Ő egy szerető, törődő és kedves Barát, aki vágyik a velünk való közösségre. A Lélek mindanyunk szívében ott akar lenni, ezzel pedig a lehető legszorosabb közösséget vállalja velünk.

SZENT SZERAFIM (1759-1833)– „MI A KERESZTÉNY ÉLET CÉLJA?”

Az újkori keleti szerzetesi megújulás egyik kiemelkedő alakja volt. Életével mintha egyesítette volna az őskeresztény hagyomány előnyeit és a modern életszentség jellemzőit. Egyszerre volt tisztánlátó pap, aki belelátott az emberbe, ismerte a modern korba átlépő ember lelki nyugút; illetve a legnagyobb egyszerűségben, kis kunyhóban élő remete, aki a világtól elzárkózott. Egyik legjobb barátja egy hatalmas barnamedve volt, akivel úgy beszélgetett, mintha csak egy embertársa volna.

Élete a szentek küzdelmének minden fontos jegyét magán viseli: Avilai Szent Terézhez hasonlóan szerzetessé avatása után nem sokkal neki is volt egy hosszú tisztító betegsége, ami három évig tartott (másfél éven át az ágyból sem tudott felkelni). Volt továbbá egy hallgatási fogadalmakkal tűzdelt, 15 éven át tartó szigorú remeteidőszaka is, amelyben diadalt aratott a kísértő fölött. (Ekkor olyan látomásokat, szenvedéseket és kísértéseket kellett kiállnia, amilyeneket Pio atya is átélt.) Nagy tisztulásai után sorra nyíltak meg számára azon képességek, melyek révén mások segítőjévé tudott válni. Újabb öt esztendőt kellett várni, hogy belső sugallatra feladja a világtól elzárkózott életét. Cellájának ajtaja

innentől mindenki előtt nyitva állt, hallgatási fogadalmát feloldva senkitől nem tagadta meg a segítő beszélgetést, útbaigazítást.

Élete valódi tanítás volt a keresztény örömről, az öröm gyakorlásáról. Az egyik legfontosabb irat, amely fennmaradt, a Szentlélekkel való kapcsolatról szól. Szerafim arra hívja fel a figyelmet, hogy a **Szentlélekkel való egyesülés a keresztény élet fő célja** – az ima, a böjt, a virrasztás, az erényekben való fejlődés, sőt a jó cselekedetek is csupán eszközök, amelyek elősegítik, hogy a Szentlélek átjárhasson minket. Ezeket Isten adta nekünk, hogy általuk és az Ő szeretetéből lehetőségünk legyen közeledni Hozzá. Ebben az értelemben a szenvedés és a betegségek is eszközök, melyeket helyesen viselve elősegíthetjük a Szentlélek befogadását.

Szerafim atya szerint a keresztény önvizsgálat legfontosabb kérdése, amit újra és újra fel kell tennünk magunknak, így szól: „A Szentlélekben vagyok-e vagy sem?” Ha a válaszunk nem, kutatnunk kell magunkban, hogy miért hagyott el bennünket a Szentlélek. Sőt, el kell kezdenünk felemelni a lelkünket hozzá a korábban említett segítő eszközök által. A hozzá érkezőket is aszerint vizsgálta, hogy kit milyen mértékben hatott át a Szentlélek.

Szerafim életében volt egy másik kiemelkedő személy is: az Istenanya. Háromszor is Ő gyógyította meg Szerafimot komoly betegségeiből, és végül az Ő parancsára nyitotta meg remetelakjának zárt ajtaját is a világ előtt. 12 fontos Mária-jelenése volt, a legutolsó éppen a halálakor (egy Mária-ikon előtt térdelve halt meg). Szerafim az Égi Anyát „minden öröm örömének” nevezte. Azt tanította, hogy aki az Istenanyához közeledik, az Istenhez közeledik, aki pedig elfordul tőle, az a Szentlélek ajándékától fordul el. Élete vége felé mesélte el tanítványainak, hogy amikor hosszú, három éven át tartó betegsége során miseáldozatot mutattak be társai az ágyánál, megjelent előtte az Istenanya János és Péter apostolokkal, majd rá mutatva így szólt: „Ő a mi nemzetségünkől való.”

LITURGIKUS REND:

Pünkösöd Vasárnap
10:00h Elsőáldozás

Pünkösöd hétfő
7:30h Utrenye
8:30h Szent Liturgia

VASÁRNAPOKON
7.30h Reggeli Istentisztelet
8.30h Szent Liturgia

Zulu dalokat is énekeltek a SZIGNUM ünnepnapján

Boldog Gerhardinger Terézia anyára, a Boldogasszony Iskolanővérek rendalapítójára emlékezett május 9-én

a SZIGNUM közössége. A hagyományoknak megfelelően angol nyelvű szentmise és játékos, ismeretterjesztő feladatok színesítették a napot. A Maros-parton rendezett program témája Afrika volt, amelyen zulu dalok is elhangzottak.

– Minden esztendőben, május 9-én megemlékezünk rendalapítónk, Boldog Gerhardinger Terézia égi születésnapjáról. Ezen a napon a Maros-partra hívjuk az iskola minden tagját egy szabadtéri szentmisére, amely tavaly óta, angol nyelvű énekekkel zajlik. Vendégünk lesz a Karolina Ifjúsági Vegyeskar, akik zulu dalokat fognak énekelni, mert az idei zárándoklatunk témája Afrika – tudtuk meg Baráti Eszter M. Kingától, a SZIGNUM spirituális igazgatójától. A testvér-intézmény énekkara tavaly alakult és mintegy 50 főt számlál. A Lázár Tamás által vezetett közösség igen széles zenei repertoárral bír és különlegességként, zulu dalokat is énekelnek. A fülbemászó dallamok közben Szűcs Gergely játszott kahonon. – Ez egy fából készült ütőhangszer, amit a tetején ülve kell megszólaltatni. Felkért a karvezető, hogy kísérjem a dalokat és örömmel vállaltam a feladatot – avatott be a Karolina iskola 9.-es gimnazistája.

A szervező makói nővérek választása azért esett az idén Afrikára, mert Terézia anyja egy nemzetközi közösséget hozott létre és oktató-nevelő tevékenysége ezen a földrész-

szén is kibontakozott. – Jelenleg öt kontinens 35 országban működnek iskolanővérek. Azt tervezzük, hogy évente egyet-egyet megismerünk majd közülük, tavaly ez Európa volt –

avatott be a részletekbe a szerzetesnő, aki hozzátette, a rendhagyó nap egy EFOP pályázat keretében valósul meg, amely a „Nemzedékek hídjá”- társadalmi szerepvállalás erősítése közösségek építésével nevet viseli. Ennek célja, hogy minél több családtagot megszólítson és bevonjon az iskola és a plébánia életébe. Kinga nővér elmondta, nem csak önkéntes munkát kérnek a programokon, hanem egy közösséget is ajánlanak, ezért hívták a mai alkalomra a szülőket és a nagyszülőket is.

Az osztályok kerékpárral és gyalogosan, zászlókkal zárándokoltak a folyópartra, ahol a szokásoknak megfelelően, tejszínhabos kakaót és kalácsot tízóraiztak. Utána forgószínpad-szerűen oldottak meg ügyességi és szellemi feladványokat a különböző állomásokon, amelyet a kisebbeknek a nyolcadikos tanulók vezettek. Közben változatos módon ismerkedtek meg a diákok Afrikával; társasjátékokon, gyümölcsökön és szokásokon keresztül.

A felső tagozatosok a teremtett világ védelmével foglalkoztak és közösségépítő tevékenységeket végeztek. A májusi zárándokút környezettudatos módon zajlott, az étkezésekre a Zöldház Környezetvédelmi és Oktatóközpont épületében került sor.

Szabó Anita

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

MARIAZELLBEN JÁRTUNK

Sokan, sokféle okból keresik fel Alsó-Ausztria természeti és történelmi emlékekben gazdag vidékét. A Proko Travel szervezésében (Zsuzsa és Mátyás ösztönzésére) május első hétvégéjén közel 50 fővel mi magunk is útra keltünk. A csoport vezetője Kámán József volt, aki magával ragadó stílusával és igen komoly ismereteivel mutatta meg nekünk a térség szűkebb és tágabb érdekességeit.

Számunkra több volt ez az út egy kirándulásnál. Élményekkel és barátokkal gazdagodtunk. A sok-sok beszélgetés, a hegyek és lépcsők sokasága növelt mindnyájunkat mind lelki élményekben, mind pedig emberi voltunkban. A hétvégénk egyik meghatározó pillanata volt, amikor a Mariazell-i templom kegyoltáránál a görög szertartás szerint bemutatott Liturgiában mindannyian oda vihettük kéréseinket Égi édesanyánk, Mária elé. Családjaink élő, elhunyt és beteg tagjain túl kértük

oltalmazó anyai segítségét az édesanyákra és az itthon maradottakra, de az érettségire készülőkrol sem feledkeztünk meg. A nap koronája volt, amikor a közvetlen, jó hangulatú vacsoránk után sötétedéskor vissza térve a templomhoz részesei lehettünk a gyertyás körmenetnek. A nyelvi különbségek ellenére valami különleges erő mégis egységbe kovácsolt mindnyájunkat. A szállodánk a város központjában, a templomtól csak néhány lépésnyire volt, ahol a nap fáradalmi után jól eső örömmel fekdüdtünk le.

Másnap déli irányba indultunk haza. Bár az idő rövid volta miatt hosszú kirándulásokra, városnézésekre nem volt lehetőségünk, mégis megálltunk egy-egy (Glognitz, Reichenau, Rax-Seilbahn, Kaiserbrunn...) látványosságnál.

Azt gondolom, hogy a hétvégéről mindent elárul az a tény, hogy a hazafelé vezető úton már a következő közös programunkat terveztük...

Bíró István – makói parókus

Elbúcsúztak Marosi János atyától

Tisztelői emlékeztek április 28-án a közelmúltban elhunyt Marosi János atyára gyászmise keretében, melyet

Gyulay Endre nyugalmazott megyéspüspök mutatott be. A makói Csanád vezér téri kápolna templomigazgatójától a város polgármestere, Farkas Éva Erzsébet is elbúcsúzott.

Zsúfolásig telt a makói Szervita kápolna a szombat délelőtti szentmisére, amelyet Marosi János atyáért mutattak be. Hívei és tisztelői emlékeztek meg a közösség vezetőjéről, aki április 19-én tért meg Teremtőjéhez. Temetése szülőfalujában, Madarason volt azon héten, ahová közel száz makói utazott el, hogy végső búcsút vegyen a 87 éves plébánostól. A temetési szertartást és a gyászmisét is Gyulay Endre nyugalmazott megyéspüspök mutatta be. – A pap Istentől hívott ember. János atya igent mondott erre a meghívásra, hivatása gyakorlását alázattal és szeretettel végezte. Sokat készült a szentbeszédeire, mindig adni akart másoknak – emelte ki a főpásztor.

Marosi atya 48 éven keresztül látta el papi teendőit, közösségeit mindig nagyon szerette és rendkívüli odaadással szolgálta. Derűs, nyugodt, életvidám ember volt, aki mindenki felé tisztelettel fordult és különösen figyelt beteg és szenvedő embertársaira. – Nagyon sokat jelentett nekünk az a 17 esztendő, amit közöttünk töltött. Búcsúzunk az építető, a gyóntató, a Szűzanya tisztelő és a betegekért folyamatosan

MAROSI JÁNOS (1931-2018)

Földeákon és Maroslelén, Csorváson és Gerendáson működött.

A Csanád vezér téri Fájdalmas Szűzanya kápolnába 2001-ben került és bár öt esztendeje hivatalosan nyugállományban volt, haláláig ellátta hivatását. Szentségekkel megerősítve, 2018. április 19-én adta vissza lelkét Teremtőjének.

A Szervita kápolna közösségét a jövőben – amíg más döntés nem születik – Makó egyetlen római katolikus papja, Pálfa Zoltán plébános látja el, a bel-

városi és újvárosi hívek szolgálata mellett.

Szabó Anita

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Pünkösöd havában

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói csoportja ebben a hó-

napban a szokásos tevékenysége mellett a FORNETTI cég támogatásával 3.100 kg fagyasztott terméket osztott szét Makón az ENI-n, valamint Apátfalván, Magyarcsanádon és Nagylakon az önkormányzatokon keresztül. Az első hét végén részt vettünk a városnap forgatagban.

Május Mária hónapja, ezért Mariazellbe látogattunk 5-6-án, 22-én, pedig lelki napot is tartunk a Máltai Házban. A pünkösdi szertartásokon tagjaink és önkénteseink is részt vesznek.

Mariazell a Mária út nyugati vége. Az előző évben egy társas út kapcsán felmerült, hogy legközelebb a kegyhelyre is jó lenne elmenni. A szervezésben segített Szeretetszolgálatunk, továbbá sikerült megnyerni Biró István görög-katolikus atyát, aki lelki tarisznyánkat tömte meg útravalóval. A kegyhelyen szentmisén vehettünk részt, mely alatt a kissé hideg templomban lángra gyúltak a Lelkek. Örömmel tapasztaltuk, hogy a gö-

rög-katolikus szertartású szentmise a csoport összes tagját bevonozta a templomba és sokan áldoztak is. Az idegenvezetőnk Kámán József volt, aki felkészültségével és emberségével – az anyák köszöntése – sokunk szimpátiáját elnyerte. Nagyon jó párost alkottak az atyával. Az út során érdekes volt megfigyelni, hogy egy alapvetően turistaút, miként alakult át zarándoklattá. A szervezésben oroszlánrésze volt Nagyné Zsuzsikának, köszönjük Nacsa Sándornak és sofőrkollegájának, hogy az Őrangyalaink is pihenhetek, valamint a ProkoTravel makói irodájának a segítséget.

Szórvány programunk keretében Máriaföldjén jártunk, ahol egy jó hangulatú gasztrfesztiválon vettünk részt. Lukács József olyan ügyesen bánt a fakanállal, hogy idén is megnyerte a kategóriát. Ezúton köszönjük meg a Lukács testvérek önzetlen segítségét.

Kómár Mátyás vezető
Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Makói Csoportja

MAKÓI-ÚJVÁROSI HITTANOSOK A SZEGEDI EGYHÁZMEGYEI HITTANOS TALÁLKOZÓN

KERESZTÚTI ÁJTATOSSÁG A KÁLVÁRIA KÁPOLNÁNÁL

A makói Szent István Király Plébánia és a Szirbik Miklós Egyesület szeretettel várja az érdeklődőket a

„Kereszt-túra két keréken” programjára.

Időpont: 2018. június 22-én 19.30 órakor.

Indulás kerékpárral a Szent István Király Plébánia-templom elől. Megtekintjük a Makón felállított keresztet a Vörös keresztől a Görög katolikus keresztig, majd visszaérkezés a templomhoz 21.30-kor és azt követően meghallgatjuk Nagy Péter a szegedi Dóm orgonistájának orgonakoncertjét, a Szent István Király Plébániatemplomban.

A virágvasárnapi persely adomány a szovátai gyermek énekkar javára 92.000 Ft

lett. Hálásan köszönjük a kedves hívek felajánlásait!

Húsvétvasárnap a reggeli szentmisében **ételszentelést** tartottunk, a mise után pedig **tojáskeresés** volt a templomkertben a gyerekeknek.

Az irgalmasság vasárnapjára **kilenceddel** készültünk.

Április 15. a Jó Pásztor vasárnapja. Vendégünk volt **egyházmegyénk egyik papnövendéke**, aki hivatásáról beszélt a szentmiséken.

Április 16-án, hétfőn reggel 8 órától **egész napos szentségimádást** tartottunk a templomban. Ezzel is készültünk a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

Ápr. 16-án érkezett Makóra **egy taizéi testvér.**

Május 26-án, szombaton, **egyházmegyei zarándoklat** indul Óföldrékre. Makóról gyalog és kerékpárral tesszük meg odáig az utat.

Marosi János atya halála miatt a **makói miserend május 1-től megváltozik**: vasárnap: 9h – Belváros, 11h – Újváros, 18h – Kápolna, hétfő: 18h – Kápolna, kedd: 15h – kórházi kápolna, szerda: 18h - Kápolna, csütörtök: 8h - Belváros, péntek: 18h - Belváros, szombat: 18h – Belváros. Az esti misék télen-nyáron egyaránt 18h-kor fognak kezdődni.

Május hónapban a szentmisék után a **lorettói litániát** imádkozzuk.

Április 12-én és május 10-én, csütörtökön du. ¼ 4-re várta Veronika nővér a **Szt. Mónika közösség** tagjait a plébánián.

Május 12-én újvárosi hittanosok részt vettek a Karolina Ált. Iskola és Gimnázium **hittanversenyén**, Totobé Ferencné hitoktató vezetésével.

Múlt vasárnap a 9 órai misében tartottuk templomunkban az **elsőáldozást**.

A **pünkösdi kapu** díszítéséhez köszönjük a virágadományokat és a segítő kezeket! Pünkösdhétfőn Ferenc pápa rendelkezése nyomán **új ünnep került be a liturgikus naptárba: Szűz Mária, az Egyház anyja.**

KÖVETKEZŐ PROGRAMUNK:

Egyházmegyei zarándoklat és találkozó mindenkiNEK 2020

időpont: 2018. május 26.
cél: Óföldréak

Regisztrálni a www.corunum2020.hu oldalon a Zarándoklat MindenkiNEK menüpont alatt lehet.

IPC
SZECHENYI
KÖRNYEZET- ÉS ÉRTÉKELÉS

ELSŐÁLDÓZÓK 2018-BAN

Felelős kiadó:
Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:
Szűcs Tamás
Fotó: Szabó Anita,
Mészáros Ildikó
A szerkesztőség címe:
Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637